

[Finansministeren.]

man 10 pCt. plus Halvdelen af de overskydende 26, det vil sige 10 plus 13 eller 23 pCt. Det er ikke rationelt af to Grunde. For det første fordi man ved at tage Stigningen af samtlige Ejendomme i Landet ikke faar den rene Prisniveaustigning frem for de Ejendomme, som har særlig Beliggenhedsstigning; de kommer jo med i Beregningen af Gennemsnitsprocenten, hvorved der altsaa opstaar en Blanding af Prisniveaustigning og Beliggenhedsstigning. Til Gengæld har man hidtil ikke taget hele Stigningen med, idet man kun tager Halvdelen af Stigningen ud over 10 pCt. Her har der i Udvalget været Enighed om, at man maatte se at faa klare Linier, og Ændringsforslaget, man er enig om, gaar da ud paa dette, at i Stedet for at tage den gennemsnitlige Stigning for alle Ejendomme i Landet skal man kun tage den gennemsnitlige Stigning for Ejendomme i Landkommunerne uden for Københavns Amt. Man udelukker altsaa alle Købstæder samt København og desuden Københavns Omegn. Dette vil sige, at man holder de Ejendomme uden for, som i særlig Grad er præget af Beliggenhedsstigning. Det, man tager, er altsaa i højere Grad den rene Prisniveaustigning. Det tror jeg absolut er en Afklaring. Til Gengæld omfatter Tillægget hele Prisstigningen og ikke blot Halvdelen af det, der er over 10 pCt.; tilfældigvis bliver det i Øjeblikket det samme, som hvis man havde valgt en anden Metode, men fremtidige Stigninger kan faa de to Størrelser til at afvige fra hinanden, og det her foreslaaede System er absolut klarere end det hidtil gældende. Regeringsforslaget gaar altsaa ud paa denne Ændring, men nogle af Udvalgets Medlemmer har stillet det videregaaende Forslag, at man kun skal give dette Prisstigningstillæg for saa vidt angaar de første 5 Kr. pr. m² af Grundværdien, og det vil jo sige, at de Byejeendomme, som har en stor Værdi pr. m², f. Eks. 100 eller maaske 500 Kr. pr. m², kun faar Prisstigningstillæg paa en meget lille Del af deres samlede Værdi. Dette har Regeringen ikke kunnet slutte sig til, idet vi sammen med den Del af Udvalget, der har afgivet den Indstilling, som ligger til Grund for Lovforslaget, maa mene, at Prisniveauet lige saa godt stiger i de store Byer som andre Steder. Det synes derfor ikke rimeligt at indsætte denne særlige 5 Kr.s Grænse.

Foruden de Ændringer, jeg her har

nævnt, indeholder Lovforslaget en Række Ændringer i Grundstigningsskyldsloven af mindre vidtrækkende Karakter. Med Hensyn til disse mener jeg at kunne indskrænke mig til at henvise til Bemærkningerne.

Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden:

Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 351 af 8. Juli 1943 om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4433).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Lov om Forhøjelse af Forbrugsafgifterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4043; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4250).

Formanden:

Sammen med denne Sag foretages den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Afgift paa Tildelingskaffe og -the.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4049; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4251).